

som det kommer til at lyde, hvis Fællesudvalgets Indstilling vedtages.

Umiddelbart før Mødets Begyndelse har jeg modtaget fra Folketinget to Skrivelser; i den ene underrettes jeg om, at Folketinget har vedtaget Forslag til Lov om Flytning af Statsbanestationen ved Viborg i den af Fællesudvalgets anden Halvdel foreslaaede Affattelse; i den anden om, at Folketinget i Dag har vedtaget Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning med de af Fællesudvalget for Folketingets Vedkommende stillede Vædringsforslag. Man er altsaa i det andet Ting særdivgt med disse Sager.

Den første Sag paa Dagsordenen har jo kun kunnet opføres eventuelt, imidlertid tør jeg sikkert gaa ud fra Tingets Samtykke til Sagens Foretagelse.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1891 til 31te Marts 1892.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 2090).

Der var intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraffer (se Tillæg C)

samt Sagens Obergang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forslag til Lov om en Udvidelse eller Flytning af Statsbanestationen ved Viborg.

(Æneste Behandling af Lovforslaget findes i Tidenden, Sp. 1615 fg.).

Fællesudvalgets Indstillinger fattes under Forhandling.

Ordføreren (Breinholt): Det angaaende Forslaget om Statsbanestationen ved Viborg nedsatte Fællesudvalg har overdraget mig det mindre behagelige Hverv som Ordfører i Landstinget at meddele det høje Ting det beklagelige om end ganske vist ikke usorudsete Resultat af Fællesudvalgets Forhandlinger, nemlig det, at der ikke i Fællesudvalget har kunnet opnaas Enighed, og at der derfor, som det vil kunne ses af Betænkningen, findes to indbyrdes afvigende Indstillinger. Den ene, der fremsættes af den ene Halvdel af Fællesudvalgets Medlemmer, nemlig: Breinholt, Jacobsen, Madsen-Mygdal, Moltke, P. Pedersen, Kædby-Thott, Steel, J. Dammeffjold-Samsøe, Drexing, Scharling og Buff, lyder saaledes: „Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved æneste Behandling i Landstinget den 17de Marts 1892 uforandret.“ Man vil formentlig finde det selvfølgerigt, at jeg her tillader mig at tilraade det høje Ting at vedtage den samme Affattelse, som det høje Ting allerede forudtrende Gange har vedtaget. Naar jeg gør dette, sfer det med den fulde Overbevisning om det rigtige deri, men ganske vist ikke med let Hjerte, thi det kan ikke nægtes, at der ved bliver en Sag, der har en ikke ringe Interesse for mange, i mange Forhold, udstudt i det mindste til næste Aar eller til næste Samling, for saa vidt ikke den højt ærede Indenrigsminister fulde ville hugge Knuden over forinden, hvad dog vel næppe kan antages. Men naar jeg alligevel tilraader det høje Ting at vedtage den Indstilling, der er gjort af nysnævnte Medlemmer, er det i Haab om, at den Tid, der ligger mellem nu og næste Samling, vil give Anledning til fornyet Underføgelse, fornyet Overvejelse, og at der derigennem maafe kan findes en Løsning, som kan være mere tilfredsstillende, end den har været mulig at finde i Øjeblikket.

Indenrigsministeren (Singerslev): Jeg vil kun ganske kort bemærke, hvad Følgen vil blive af, at det Forslag, som den ærede Ordfører har omtalt, vedtages; thi det vil klare Sagens Realitet. Følgen vil blive, at Lovforslaget bortfalder. Der har vel været Meninger oppe hos forskellige Medlemmer om, at Ministeren desuagtet kunde foretage noget; men det er en Fejtagelse. Ministeren faar ingen Bevilling, enten til at udvide Stationen, hvør den nu ligger, eller til at bygge en ny, og man